

Baarlandnieuws

Mei 2022

De Dorpsraad

Dertig maart jl. vond de algemene jaarvergadering van de dorpsraad plaats. Na trouwe dienst werd afscheid genomen van Johan Hoogvliet en Ria van Laéré. De huidige samenstelling van de dorpsraad is: Jos Bosman, Sanne Heins, Karin Segers, Jan de Witte en Ed Verdam

Vrijwilligerscentrale

Een kleine klus (die u zelf niet (meer) kan), vervoer naar ziekenhuis, winkel e.d.

De vrijwilligerscentrale helpt u graag.
Bel 06-28897842

Dorpsvereniging blijft bestaan

Miriam Vogelsangs, Anton Hut, Johan Hoogvliet, Ronald Toer, Bianca de Coninck

Even leek het er op dat de dorpsvereniging zou ophouden te bestaan aangezien de bestuursleden zouden aftreden. Gelukkig zijn er nieuwe dorpsgenoten opgestaan om de vereniging voort te zetten. We kijken uit naar de activiteiten die komen gaan !

Jeugdsoos

Op 27 mei organiseert de jeugdsoos op het Groentje bij de muziektent weer het Zomerspektakel. Er is van alles te doen :
-Springkussens-Hindernisbaan-Rodeostier en

in de tent is een drankje te koop. Leden welkom vanaf 18.00 om samen te eten. Vanaf 19.00 is iedereen welkom, jong en oud ! Toegang is gratis.

De rommelmarkt was weer ouderwets gezellig !

Activiteitenkalender

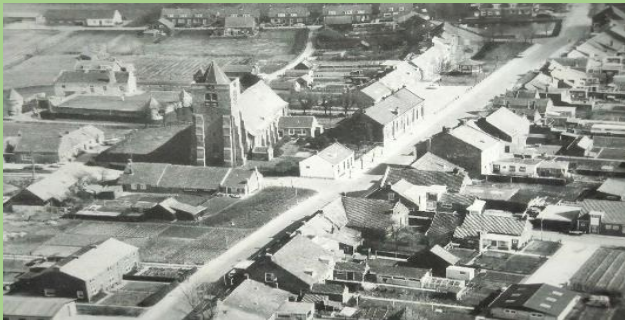
- 27 mei Jeugdsoos – Zomerspektakel
- 8 jun “Eten wat de pot schaft” – Dorpshuis Spareribs, frites, salade en toetje. Vanaf 18.00 Opgeven; 0628238647
- 10 t/m 12 jun. Jeugdsoos – Sooskamp
- 15 jun Dorpsraadvergadering
- 25 jun Dorpshuis – Baarlandse BBQ
- 23 juli Muziek op ‘t Groentje
- 7 sept Thema avond “Groen in Baarland”

‘Dat doe ik voor joe’

(Sanne Heins)

Het is donderdag 4 mei 20.10 uur als ik bij Jan de Witte aanbel. Ik hoor wat gestommel waarna de deur wordt geopend, ‘hoe later op de avond hoe schoner het volk!’ begroet Jan mij. Ik vraag aan Jan of hij voor de nieuwsbrief wat wil vertellen over vroeger zodat de geschiedenis niet in vergetelheid raakt.

‘Och kind’ zegt Jan, ‘Er is zoveel te vertellen, waar moet ik beginnen?’.

Ik neem plaats in de woonkamer waar hij samen met zijn vrouw zit. De bank is bekleed met bloemenstof en de muren zijn geverfd in verschillende kleuren. Op de tafel liggen twee boekjes waarin de geschiedenis van Baarland te zien is. Als ik hier doorheen blader zie ik hoe klein Baarland vroeger was. Er reden bijna geen auto's, de beren in klederdracht, alle huisjes nog van hout, een grote groep kinderen die op straat speelt en een paard voor een kolenkar.

Jan begint zijn verhaal; ‘In 1965 zijn wij hier komen wonen, ik werkte destijds bij de gemeente Borsele in de plantsoendienst. ‘Ik onderhield de omgeving en werkte op de mooiste plekken’.

‘In de avonduren werkte ik met regelmaat bij het slot, maaide ik het gras en verzorgde de rozen.’

‘Dorpsgenoten vroegen zich wel eens af hoe ik dat volhield en grapt dan wel eens als ik terugkwam van mijn werk; ‘Ben je weer lekker uitgerust Jan?’. ‘Ach ja dat hoort erbij he als je ambtenaar bent,..’.

‘Naast mijn werk genoot ik altijd van de gezelligheid op het dorp, er was geen tv in die tijd, laat staan een computer of een

telefoon. Er waren bijna geen auto's, wij waren meer aangewezen op elkaar. Op het dorp waren meerdere winkels waarmee wij in ons levensonderhoud konden voorzien, twee bakkers, een slager, een klompenwinkel, een snoepwinkel en zelfs twee cafés. Iedereen had een moestuin, zo konden we zorgen voor onszelf en voor elkaar. De Beren zaten in de zomer aan de voorkant van hun huis in de Slotstraat en iedere zondag kwamen de Beren samen bij een houten bankje op de achterweg tussen 12.00 en 13.00 uur. Iedereen kende elkaar, maakte een praatje met elkaar en het allerbelangrijkste: iedereen hielp elkaar’.

De Beren hielpen elkaar met eten en drinken, als iemand niks had dan kwam de buurvrouw aan.

Er waren paarden die hielpen op het land, of hielpen bij het vervoer van goederen.

Ik nam gereedschap mee van mijn werk om anderen in de tuin te helpen, bracht openhaardhout, maakte grafstenen schoon en graveerde deze. ‘Ik heb daar nooit geen centen voor gevraagd’ vertelt Jan, maar kreeg dan wel vaak een fles Jenever’.

Het verenigingsleven bruide deze jaren, er was fanfare, er was voetbal (dat waren keiharde jongens) en alle verenigingen die ons gelukkig nog steeds bekend zijn. Jan vertelt dat het helaas steeds minder wordt de laatste tijd. ‘Auto's vliegen voorbij, sommige mensen zeggen geen eens meer gedag en elkaar helpen wordt helaas steeds minder’. ‘Je moet jezelf geven’ zegt Jan’. ‘Als je je eigen niet geeft is het gesloten hierzo’.

‘Wij helpen iedereen zo lang als het gaat en dat probeer ik nog steeds.’

Het zou mooi zijn als we in het dorp weer meer met elkaar verbonden zouden zijn. Dat we de tijd nemen voor elkaar en elkaar helpen als het kan. ‘Laten we weer wat vaker zeggen; ‘dat doe ik voor joe!’’. ‘Want het allerbelangrijkste, vind ik, is niet welke baan je hebt of hoeveel bezit, maar wat je betekent voor de ander’